

Intro

Maria Quist

Dit is alweer de vierde jaargang van de Takkeling. Wanneer U de nummers naast elkaar legt, dan ziet U ze groeien. Gebrek aan kopij is tot nu toe nooit een probleem geweest. Voor dit nummer werd zoveel aangeleverd dat de nietmachine doorsloeg, vandaar de gelijmde constructie. Verder heb ik de opdracht gekregen van mijn beide mederedacteuren om de intro kort te houden.

In telegramstijl dus het nieuws van de afgelopen maanden: De contacten met andere organisaties komen steeds beter van de grond. We zijn de Algemene Inspectiedienst en een aantal politiekorpsen in het land buitengewoon erkentelijk voor de toegenomen aandacht voor het probleem van roofvogelvervolging. De AID heeft roofvogelvervolging als speerpunt genomen en het budget hiervoor aanzienlijk verhoogd. De resultaten zijn er naar: in het laatste jaar is tien maal proces-verbaal opgemaakt en dat is meer dan in alle voorgaande jaren van ons bestaan tezamen.

Samen met SOVON (Samenwerkende Organisaties Vogelonderzoek Nederland) hebben we een nieuw nestformulier ontwikkeld. Op deze manier kunnen de WRN en SOVON optimaal gebruik maken van de gegevens en wordt dubbel werk vermeden. De verwerking van de roofvogelgegevens komt grotendeels voor rekening van SOVON. Meer hierover elders in de Takkeling.

De samenwerking met het ID-DLO (voormalige CDI) loopt dankzij de inzet en overuren van Pedro Zoun van een leien dakje. Pedro onderzoekt alle dood aangeleverde vogels en maakt de sectierapporten op. Een overzicht van 1995 treft U in deze Takkeling aan.

De WRN is maar een piepklein clubje vergeleken bij alle grote natuurbeschermingsorganisaties om ons heen. Wij ontvangen veel steun van grote organisaties, met name Vogelbescherming en Natuurmonumenten.

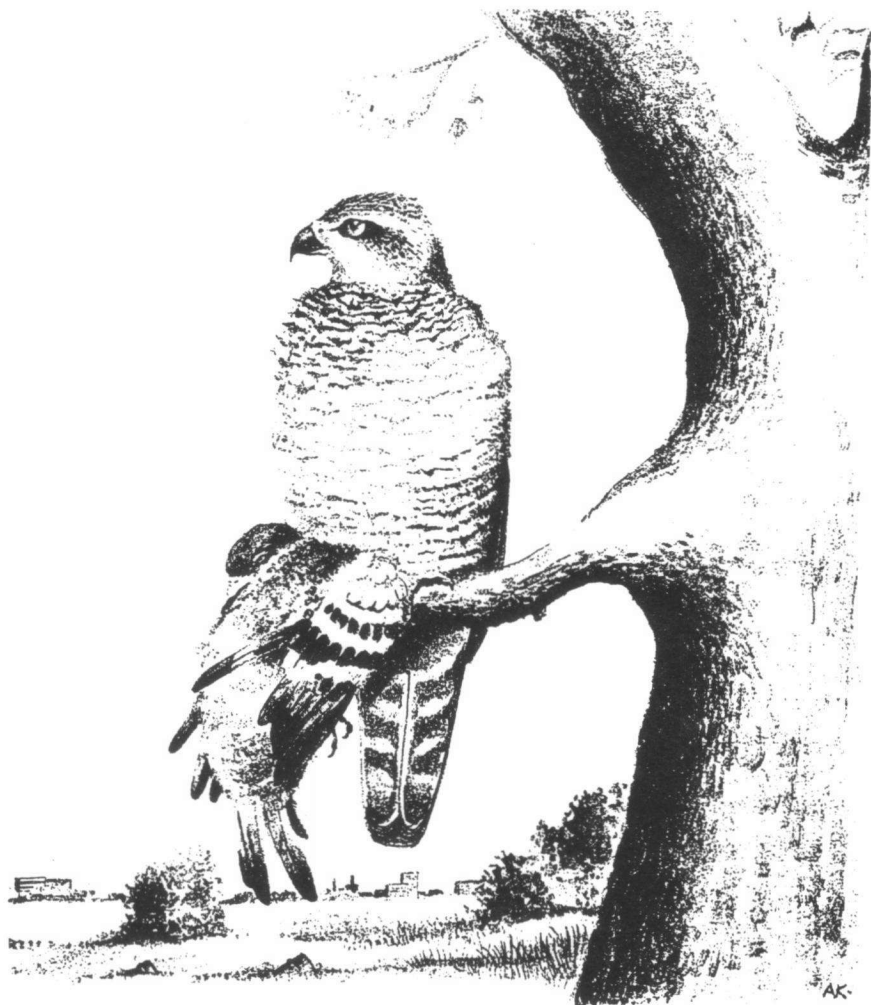
In het bestuur zijn we aan het praten over hoe we als WRN verder moeten. Is het handig en verstandig om verder te groeien en te investeren in ledenwerfacties? Of moeten we klein blijven en als luis in de pels fungeren? Bij deze nodig ik U uit om hierover mee te denken en te praten. Heeft U ideeën, laat het ons weten.

En dan moet me nog iets van het hart, en wel iets over de Stichting Kritisch Faunabeheer. Ik las net een ingezonden stuk waarin deze organisatie werd omschreven als een "fanatieke stemmingmakende club, die leugen noch bedrog schuwt om hun ideeën in de pers te krijgen". Wat ik kwijt wil is, dat ik veel bewondering heb voor deze mensen en dat ik ze in alle jaren dat we contact hebben nog nooit op bewuste leugens of bedrog heb kunnen betrappen. Het is een strijd bare club, die geen water in de wijn doet en door hun ludieke acties baanbrekend werk verricht.

Met een andere organisatie hebben we minder prettige ervaringen. Deze organisatie heet de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging (KNJV). Ik heb geen zin er al te veel woorden aan vuil te maken. Elders in de Takkeling vindt U een paar krantenartikelen die het probleem verduidelijken.

En als uitsmijter: de investeringskosten van de kaartenactie hebben we eruit. Vanaf begin januari draaien we winst! De telegramstijl is niet mijn stijl merk ik wel. Er zijn de afgelopen maanden nog veel meer leuke, gekke en lullige dingen gebeurd, maar mijn blad is vol. Heeft U de grote lijst al gehoord tussen de vorstperiodes door? Rob Bijlsma heeft

al op 14 januari een paring van Buizerds waargenomen. Maar voorlopig is het nog koud en guur. Tot de volgende Takkeling in juni!

Tekening: Anet Klinkert

Friesch Dagblad 6/10/95

Roofvogelwerkgroep breekt met jagersclub

APPELSCHA - De Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) staakt voorlopig de samenwerking en het overleg met de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging (KNJV). De jagers zijn niet meer als integrale gesprekspartners te beschouwen, zegt WRN-coördinator Maria Quist uit Appelscha. Zij blijven volgens haar de realiteit ontkennen en proberen de werkgroep in een verkeerd daglicht te stellen.

De WRN heeft jarenlang geprobeerd met de KNJV samen te werken. Er is voorlichting gegeven op jagersbijeenkomsten, roofvogelkenner Rob Bijlsma schreef artikelen in het blad De Nederlandse Jager en de werkgroep gaf aan waar de gebieden lagen waar roofvogels werden vervolgd. De jagers zouden daar toezicht kunnen houden.

„Het helpt allemaal geen bal“, zegt Quist. Het aantal roofvogels dat jaarlijks wordt neergeschoten of vergiftigd neemt nog altijd toe. Hoewel alle roofvogels in Nederland sinds 1941 wettelijk zijn beschermd, worden er jaarlijks vele honderden gedood. Ook worden veel eieren vernield en broedsels verstoord.

Slechts incidenteel kunnen de daders worden opgespoord. Tot nu toe is dit jaar acht keer proces-verbaal opgemaakt tegen mensen die op heterdaad werden betrapt. In alle gevallen ging het om jagers die bezig waren de vogels uit de weg te ruimen. De KNJV doet dit soort kwesties af als incidenten. Quist: „Maar het zijn geen incidenten meer. Het is een hele mand vol rotte appels.“

Volgens de Werkgroep Roofvogels ontkent de KNJV de ernst van de situatie. Ook proberen de jagers in toenemende mate de werkgroep zelf verdacht te maken, door ze er van te beschuldigen situaties in scène te zetten. „Het gaat om pure laster“, aldus Quist. De KNJV heeft jarenlang geprobeerd de WRN een samenwerkingsovereenkomst te laten tekenen. Dat heeft de roofvogelwerkgroep nooit gewild. Quist: „Ze moeten eerst maar eens laten zien dat ze van goede wil zijn.“

Roofvogels (1)

De Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging (KNJV) moet tot naar spijt uit de pers vernemen dat de secretaris van de Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) afziet van verdere samenwerking. Wij nemen aan dat dit het standpunt van het bestuur is. Als reden wordt opgegeven dat de KNJV niet meer als integrale partner beschouwd kan worden.

De feiten zijn anders. Het is juist de KNJV die herhaaldelijk heeft geprobeerd om met de WRN samen te werken om op die manier aan de roofvogelvervolgving een eind te maken. Overigens zonder resultaat. Enkele voorbeelden: er zaten twee vertegenwoordigers van de KNJV bij de vergaderingen van de voorloper van WRN. Nu zijn ze niet meer welkom; er werd met de secretaris afgesproken om in geval van roofvogelvervolgving, waar jagers als verdachten

werden aangemerkt, gezamenlijk op te treden. Daaraan hield ze zich niet; de secretaris beschuldigt jagers van het doden van 'duizenden' roofvogels, zonder hiervoor bewijzen te leveren. Op een persconferentie over dit onderwerp vroeg een journalist hoeveel gevallen van vervolging door jagers nu bewezen waren, het antwoord was: 'nul'.

Omdat we met verdachtmakingen alleen niet verder komen, heb ik Maria Quist gevraagd mij een lijstje te geven met bewezen gevallen van vervolging door jagers. Dat lijstje heb ik na vijf maanden nog steeds niet.

In februari van dit jaar hebben vertegenwoordigers van de WRN en de KNJV reële afspraken gemaakt over een vorm van samenwerking. Deze heb ik volgens afspraak op papier gezet en haar toegezonden, sedertdien werd niets meer vernomen.

De KNJV kwam steeds haar afspraken na.

Als uitvloeisel van afspraken zou de KNJV artikelen over roofvogels in haar tijdschrift plaatsen. Dat is ook gebeurd. In Limburg zijn prima resultaten bereikt in eendrachtige samenwerking tussen jagers en leden van de werkgroep. Op verschillende plaatsen in Nederland inventariseren wildbeheereenheden de

roofvogels en stellen die gegevens beschikbaar aan de WRN of hebben regelmatig overleg.

Voor alle duidelijkheid: de KNJV stelt dat roofvogelvervolgving door jagers uit den boze is. Als een lid daadwerkelijk schuldig is verklaard aan deze verderfelijke activiteiten, dan zal tegen hem de procedure voor roeyement in werking worden gesteld. De KNJV vindt dat dit probleem alleen dan kan worden opgelost als alle belanghebbenden er de schouders onder zetten. De KNJV blijft in het belang van de roofvogels bereid tot samenwerken.

Z.W.G. Lulof,
voorlichter KNJV.

Dents en Asser Courant 21/10/95

Nogmaals jagers en roofvogels

Graag wil ik hierbij enkele kanttekeningen plaatsen bij de 'feiten' over de relatie Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) en de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging (KNJV), zoals gepresenteerd door de heer Lulof, voorlichter van de KNJV in de Orde Steenwijkse Courant van 23 november j.l.

Citaat: '... er zaten twee vertegenwoordigers van de KNJV bij de vergaderingen van de voorloper van de WRN. Nu zijn ze niet meer welkom'. De heer Lulof vergist zich. Bij de WRN noch bij haar voorloper hebben twee afgevaardigden van de KNJV ooit structureel deelgenomen aan bestuursvergaderingen, noch hebben ze ooit deel uitgemaakt van het WR(N)OJ-bestuur.

Citaat: 'er werd met de secretaris afgesproken om in geval van roofvogelvervolgning, waar jagers als verdachten werden aangemerkt, gezamenlijk op te treden. Daaraan hield ze zich niet'. Ook hierin vergist de heer Lulof zich. Ik heb wel degelijk hierover herhaaldelijk contact opgenomen met de consul van de KNJV voor de noordelijke provincies. Aanvankelijk was er enige bereidwilligheid en vond overleg plaats. Naarmate de incidenten bleven aanhouden werd van de kant van de KNJV met toenemende wrevel gereageerd op onze mededelingen. De wrevel richtte zich echter niet tegen de mogelijke daders, maar tegen de WRN, als aangever van de overtreddingen. Hierdoor bloedde de samenwerking dood.

L. stelt voorts dat ondergetekende het antwoord schuldigt blijft op de vraag hoeveel gevallen van vervolging door jagers bewezen zijn. Een merkwaardige opmerking gezien het feit dat de afgelopen tijd kranten, tijdschriften, radio en tv met grote regelmaat melding hebben gemaakt van het illegaal schieten, vergiftigen en in vangkooien vangen en afmaken van roofvogels. In alle recente, door politie en Algemene Inspectiedienst behandelde, acht gevallen was de verdachte afkomstig uit de jachtwereld. Zes maal was sprake van heterdaad en/of heeft de verdachte bekend. Het lijkt mij uiterst onwaarschijnlijk dat de KNJV van dit alles geen kennis heeft genomen.

Citaat: 'In februari van dit jaar hebben vertegenwoordigers van de WRN en de KNJV reële afspraken gemaakt over een vorm van samenwerking. Deze heb ik volgens afspraak op papier gezet en haar (MQ) toegezonden, sedertdien werd niets meer vernomen'.

De heer Lulof is er kort van memorie. Wat er gebeurde was het volgende: enkele dagen na het gesprek tussen WRN en KNJV werd ik gebeld door een journalist van de geassocieerde persdienst. Deze maakte melding van een brief met bijlagen van de KNJV naar de Vaste Kamercommissie van Landbouw Natuurbeheer en Visserij. Hij was zo goed mij het een en ander toe te sturen. De portee van de KNJV-brief bleek uitzonderlijk negatief voor de WRN. Hierin werd gesuggereerd dat de WRN onnodig polariserend optrad en volledig voorbijschoot aan de door de Tweede Kamer gewenste samenwerking tussen jagers en natuurbeschermers. Verder werd gesteld dat de handelswijze zoals gevolgd door de WRN niet in het belang zou zijn van de roofvogels in Nederland.

De timing van de KNJV-brief was geen toeval: deze arriveerde min of meer tegelijkertijd met een brief van de WRN aan dezelfde Kamercommissie waarin we steun vroegen voor ons werk. Per fax hebben wij de heer Lulof om opheldering gevraagd over dit KNJV-schrijven en gevraagd waarom hiervan geen melding was gemaakt tijdens ons gesprek kort daarvoor. Hij antwoordde (per fax) dat de brief een herhaling was van het KNJV-standpunt omtrent roofvogelvervolgning en hoe dit probleem aan te pakken. Dat het tijdens het WRN-KNVJ-gesprek niet aan de orde was geweest, kwam omdat hij er volstrekt niet meer aan had gedacht... De WRN heeft hierop geantwoord (per fax) niet gelukkig te zijn met deze KNJV-actie welke ons vertrouwen in de goede samenwerking ernstig had aangetast. Slot verhaal. Dit alles schijnt volledig uit de herinnering van L. te zijn weggewist. (Alle correspondentie die het hierboven beschreven voorval ondersteunen is aanwezig.)

Zijn geheugen laat L. vaker in de steek. Enkele weken geleden

Steenwijkse Courant 6/12/95

waren wij beiden uitgenodigd voor een televisieprogramma om te praten over roofvogelvervolg-
 ging. Op een vraag van de inter-
 viewer of hij op de hoogte was
 van het feit dat er voor de zeven-
 de keer tegen een jager proces-
 verbaal was opgemaakt wegens
 roofvogelvervolg, ontkende L.
 ten stelligste: nee dit was vol-
 strekt nieuw voor hem. Deze ont-
 kenning was des te merkwaardig-
 er omdat ondergetekende en L.
 naar aanleiding van dit zevende
 geval, een week daarvoor samen
 in een radio-uitzending waren
 geweest. Tevens was de heer Lu-
 lof hierover geïnterviewd door
 De Telegraaf. 'Meneer Lulof,
 naar aanleiding van het zevende
 geval van etc... wat is hierop uw
 commentaar?' Het commentaar
 van L. was dat hij 'de acties van
 de zeven aangehouden opzich-
 ters bedroevend en onbegrijpe-
 lijk vindt' (Telegraaf 3 oktober
 1995). Ruim een week later is ook
 dit volledig uit zijn geheugen
 verdwenen.

In hetzelfde televisieprogram-
 ma verkondigde L. dat tijdens
 een rechtszaak tegen een roof-
 vogelvervolger in 1994 in Fries-
 land, door de rechter was gesug-
 gereerd, dat de hele affaire (door
 de WRN?) in scène was gezet.
 Ditzelfde was indertijd geopperd
 in It Frije Fjild, het tijdschrift
 van de Friese jagers (It Frije
 Fjild, Kerst 1994). De bewuste
 rechter heeft deze bewering, toen
 hem dit ten ore kwam, veront-
 waardigd van de hand gewezen.
 Ook dit was de KNJV bekend.
 Desondanks wordt door L. de of-
 ficiële woordvoerder van de KN-
 JV, opnieuw dit achterhaalde
 verhaal boven de tafel gehaald
 tijdens een recente tv-uitzen-
 ding.

Tot slot stelt L. in zijn ingezon-
 den stuk dat roofvogelvervolg-
 ing door jagers uit den boze is en dat
 de KNJV in het belang van de
 roofvogels bereid blijft tot sa-
 menwerking. Deze uiting van
 goede wil staat echter haaks op
 een citaat uit een recent nummer
 van 'De Jager', het contactorgaan
 van de KNJV: '... maar helaas
 durft de KNJV niet alles waar ze
 voor staat hardop te zeggen.
 Zelfs als zaken politiek moeilijk
 liggen zou men keihard de dis-
 cussie aan moeten gaan. Zo kan
 een populatie korhoenders een-
 voudig niet blijven bestaan als er
 vijf keer te veel havikshorsten
 om heen zitten. Dat weet iedere
 jager. Daar moet dan iets aan
 worden gedaan en de KNJV zou
 dat soort dingen best kunnen
 aanzwengelen' (H. van Beunin-
 gen, oud-voorzitter KNJV in De
 Jager nr. 19, 1995).

Maria Quist,
 Aekingaweg 3,
 8426 GN Appelscha.

